

Lov og Evangelium

Nr. 4

APRIL 2012

48. årgang

Tinguipaya, Bolivia. Foto: Reidar Heian

*«Be derfor høstens herre
at han vil drive arbeidere ut til sin høst» Mat 9:38*

Oppbyggelig blad på evangelisk luthersk grunn

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Redaksjonsnemnda ved
redaktør Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnesvegen 892, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14/412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175, 3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19/414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås,
Følstadvegen 135, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50/901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05/915 58 562 – E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 22 26193
E-post: bibelskolen@nll.no

Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Redaksjonelt

Evangeliet har nådd fjellene i Andes. Dette er et misjonsnummer – med flere bilder fra quechuaområdet i Bolivia. La bildene tale til ditt hjerte. Vil du være med å gi dette folket litteratur på sitt eget språk?

I Moldova er situasjonen fortsatt vanskelig. La oss ikke glemme å be for den lidende kirke!

Med bladet følger denne gangen en giro for deg som ønsker å gi til misjonsarbeidet.

Lekmannsmisjonen er et av mange arbeidslag. Du som har andre «hjertebarn» skal ikke kjenne på noe press. Dette er heller ikke noe «krav» for ditt abonnement på «Lov og Evangelium».

I Guds rike gis alt for intet. Må Herren velsigne enhver glad giver!

I. G.

Bibelskolen på Fossnes

**Kom
av sides
med Ordet!**

«Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et land med rennende bekker, med kilder og dype vann, som veller fram i dalene og på fjellene...»
5 Mosebok 8:7

www.fossnes.info

De som sviktet kallet

Av Øivind Andersen

Det er ikke få som får lide under bevisstheten om at de en dag sviktet sin Frelser.

Jeg har møtt mennesker som i sine unge dager sviktet et misjonskall de var overbevist om. Det kostet for mye å være lydige. Og så har de med årene måttet lære at det kom nok til å koste mer å være ulydige.

Noen har sviktet andre kall. De kunne ikke tjene penger nok i den gjerning Gud hadde gitt dem. Eller de syntes ikke de ble store nok, folk aktet ikke nok på dem. Mer enn én som var kalt til å forkynne ordet om Jesus i vårt land, har sviktet her.

Enten på grunn av timelige bekymringer eller av trang til å ha det godt her på jorden, forlot de den vei Gud hadde lagt for dem og begynte å gå sine egne veier.

Hvordan gikk det?

Mange av dem mistet livet i Gud. De kom åndelig talt på villspor. Og

fordi de ikke lenger hadde Guds velsignelse over seg, har aldri noe lykkes for dem.

Enten du er et ufrelst menneske som bærer på følgene av ditt syndeliv eller følgene av å ha stått Guds Ånd imot den gang Gud kalte deg til omvendelse, eller du nok er en kristen, men har sviktet din Frelser da han kalte deg til en gjerning i sitt rike og du nå bærer på bitre følger av å ha vært ulydig, i begge tilfelle har Gud et ord til deg.

Det er ille å ha syndet og forspilt sine anledninger. Men én ting er verre: Å avvise evangeliet. Nå spør Jesus: Vil du bli frelst? Vil du bli hjulpet? Hva svarer du?

Å, om Jesus fikk være det for oss som han gjerne ville – og vårt liv kunne være disponibelt for ham!

*Fra boken «Livets brød»,
Gry forlag, 1972*

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, april 2012

De som sviktet kallet. Av Øivind Andersen	side 3
Kampen for sigersprisen. Av Ragnar Opstad	side 4
Rikere liv i Gud. Av Fredrik Wisløff	side 6
Vanskjøtsel og sultefôring. Fortelling fra virkeligheten	side 8
Arbeidsledig. Ungdomsstykke av Erling Ruud	side 9
Glimt fra Tinguipaya. Av Ingar Gangås	side 10
Eg er ikkje religiøs! Av Dag Rune Lid	side 12
En levende dør. Barnefortelling	side 13
Nytt fra Moldova. Av Per Bergene Holm	side 14
Israels omvendelse. Av Gunnar Nilsson	side 15

Kampen for sigersprisen

Av Ragnar Opstad

«Men eg tvingar lekamen min og held han i trældom, så ikkje eg som forkynner for andre, sjølv skal finnast uverdigg.»

1Kor 9:27

Himmel eller helvete

Det pågår ein strid mellom to makter – om vår sjel. Utfallet av denne kampen avgjer kor opphaldsstad den skal vera i evigheten. Vi tilhøyrer alle, alt no, ei av desse to maktene. Her er ingen nøytralitet.

«De har djevelen til far», sa Jesus til nokre som trudde om seg sjølv at dei hadde Gud til far. Skulle du eller eg forlata livet i denne stund, ville vi gå til vår far, i himmelen – eller i helvete.

«Om vi vil tale som Guds ord taler, må vi også tale om helvetets redsler. Enhver troende prest skal ikke bare være en ‘himmelpredikant’, men også en ‘helvetespredikant’. Rett nok kan ikke mennesker komme til tro ved å høre om helvete, men de kan bli redde for å fortsette i vantro. Dermed kan de ledes til å spørre: ‘Hva skal jeg gjøre for å bli frelst?’» (Frå bibelforklaringa Gullgruben).

For Paulus galdt *ein* ting: Å berga så mange som mogleg frå fortapinga, inkludert seg sjølv. Det forstår vi når vi les 1Kor 9:19-27. At han sjølv skulle verta berga, var langt frå sjølv sagt: «...om eg berre kunne nå fram til opp-

stoda frå dei døde», skriv han i brevet til filipparane (3:11).

Kristeleg vandel

Kva meiner han med å tvinga lekamen sin og halda han i trældom? Paulus levde i evangeliet. Loven hadde ingen ting i samvitet å gjera. Bodskapen i loven: du skal, du skal ikkje, la han på sit kjøt, sitt gamle menneske.

«Det gamle mennesket i oss har ingen rettigheter. Da Jesus døde på korset, kjøpte han oss fri fra dette gamle mennesket. Derfor er det farlig å bruke sin kristne frihet til en leilighet for kjødet, det vil si til å unnskyldes synd og tro det går an å leve etter vårt gudfiendtlige kjød. (...) Derfor skal jeg få være fri i samvittigheten overfor Gud, men la loven dømme synden og det gamle mennesket. Å gjøre dette kaller Guds ord for å vandre i Ånden og ikke etter kjødet. Da blir ikke kjødets begjæringer fullbyrdet. Da får jeg seier over min synd» (Øivind Andersen i «Ved kilden»).

«Gir man djevelen lillefingeren, tar han hele hånden! Derfor er synd, selv den minste, så forferdelig farlig. Mørkets makt står bak, og hurtig river den mennesket mye lenger fram enn det selv hadde tenkt seg» (Gullgruben).

Kva så med den som har falle i syndegrøfta igjen og igjen og igjen, kanskje i same synda – og no nærast har

blitt liggjande utan å koma skikkeleg opp? Du har, som det står i ei songstrofe: «krenket deg med tusen fall». Er det håp? *Det* er det, så sant du ikkje ønskjer å bli verande der du er.

Det er kraft i Jesu blod

Til hjelp i ein slik situasjon – må eg nytta meg av *nok* eit sitat frå ein av våre lærefedre, Carl Olof Rosenius, som har vore til hjelp og trøyst for meg sjølv: «Eller gjelder ikke Kristi blod for *alle* synder? Har han utgytt sitt blod bare for de *troende* og bare for enkelte *små* synder? Nei, som Martin Luther sier: ‘Kristus har sannelig ikke utgydt sitt blod bare for tenkte og oppdiktete synder, men for riktige og *virkelige* synder; ikke bare for de synder som er avlagt og overvunnet, men også for de som er sterke og ennå hersker’. For, hvor skulle vi ellers få hjelp imot og forsoning for de sterke synder som hersker over oss? Hvor skulle vi få kraft fra – til å overvinne og døde dem, hvis vi ikke først

fikk den trøst og glede som tilgivelsen gir, når vi tror? For bare denne *trøst* og *glede* er vår styrke til å overvinne synder som hersker over oss. Vi må først få tilgivelse, fred og glede i Den Hellige Ånd for å få kraft til å underkue synden. Gud fri oss fra å ringeakte kraften av hans Sønns blod! Bare *det* rensar oss fra all synd» (Sitatet er teke frå stykket på 3. februar i «Den store husandaktsboka»).

Kom som du er

Kan du ikkje tru på Jesus som ein kristen, fordi det er så mykje som dømmer deg, kan du tru på han som ein ugudeleg! Han kom for å frelsa det som var fortapt. Så har du og eg same adgangen som dei som vart krossfesta ilag med Jesus. Dei kom rett frå sitt røvarhandtverk. Begge var like uverdige. Den eine vende seg til Jesus midt i si synd, med si synd, og fekk same dagen vera med Jesus i Paradis. Og der er han no, berga for evig. →

Bibelsk forkynnelse

«Den kristne forkynnelse er et budskap. Den er ikke alminnelige betraktninger, tanker om Gud og vårt forhold til ham. Den er et budskap – fra Herren selv.

Forkynneren er en budbærer. Budskapet er fra Gud selv. Det er han som har gitt forkynneren både oppdraget og innholdet av det som skal bæres fram.

Her taler jeg ut fra den faste overbevisning at Bibelen er Guds Ord, gitt oss av Guds profeter og apostler, som er Guds inspirerte vitner; dette er deres autoritet. Hviler ikke forkynnelsen på denne overbevisning, er den ikke bibelsk.»

Carl Fr. Wisløff

Rikere liv i Gud

Friedrich Wilhelm Krummacker skrev en gang til sine kristne venner et brev som nok kan ha en sørgelig aktualitet også for mange av oss:

«Jeg kjenner mange blant dere som har grepet de viktigste stykker av vår evangeliske lære og med letthet anfører de beste bibelsteder og har et forråd av oppmuntrende trøsteord, av vakre sanger og salmevers. Men etter et år treffer man dem igjen, og de er fremdeles de samme. Etter et par år besøker man dem atter, og man merker ennå ikke den ringeste endring hos dem. Med tiden blir de mere likt et tre laget av menneskehender enn et som står ute i naturen og vokser. Ingen nye grener er kommet fram, og

intet løv er sprunget ut. Det er fortsatt den samme talemåte, ennå alltid den samme innsikt, den samme trange krets av åndelige begreper. Deres indre synskrets er ikke i minste mon utvidet, deres evangeliske innsikt ikke i noen grad forøket, de har ikke nådd til større dybder i Skriftens ord; ingen nye sider ved frelsen i Kristus er avdekket for dem, intet nytt lys i evangeliets sannhet er gått opp for dem, de har ikke oppdaget noe mer i sitt rike testamente.»

*Fredrik Wisløff i boken
«Rikere liv i Gud»,
Lutherstiftelsens forlag, 1954*

Den andre, som vende seg bort, har no vore i fortapinga i ca. to tusen år – i pine – utan ein dråpe vatn til lindring og trøyst (Luk 16:24). Inga tid eksisterer lenger...

Enno er det nådetid! «...i dag om de høyrer hans røyst, forherda då ikkje hjarto dykkar...» (Heb 3:7-8).

Det er fortalt at då Ole Hallesby heldt den såkalla «helvetestalen» i 1953, var det eit ektepar som lytta til bodskapen gjennom radioen.

Hallesby sa mellom anna:

«Hvordan kan du som uomvendt, legge deg rolig å sove om kvelden; du som ikke vet om du våkner i din seng

om morgenen eller i helvete? Jo, ganske liketil: Fordi du vil omvende deg siden. Kunne du spørre dem som nå er i den evige fortapelse, om de ikke hadde villet omvende seg, tenker jeg de fleste ville svare: Jo, det ville vi. Men hvorfor gikk dere bort? Vi ville aldri omvende oss nå, men siden».

Talen førde til at ekteparet bøygde kne og overgav seg til Gud – der og då. Morgonen etter fann kona mannen – død i senga.

Det var sikkert til stor trøyst for Hallesby å få høyra dette, sidan han møtte så mykje kritikk, hat og motstand i etterkant av talen.

Fra Bolivia

Foto: Reidar Heian

Fra landsbyen Tinguipaya. Bratte skråninger er ikke til hinder for husbygging når du er fattig og ikke har råd til en kostbar tomt!

Foto: Ingar Gangås

Den lutherske kirken i Tinguipaya er sentralt plassert. Husene bygges av soltørkede jordblokker.

Vanskjøtsel og sultefôring

Fortelling fra virkeligheten

«La oss ta oss i vare, så ikke noen av dere skal vise seg å være blitt liggende etter...»
Heb 4:1

Den kjente forfatteren Jacob Breda Bull (1853-1930) fra Rendalen i Hedmark, skriver i en av sine bøker fra en tid det var mye ulv i Norge. Hest og slede var samtidig et vanlig fremkomstmiddel:

«Man skulle av sted for å selge varer, og så hente hjem ting bygden måtte få inn utenfra. Og fordi det var utrygt for ulv ved vinter langs øde veier og islagte vann, slo flere gårder seg sammen med en hest eller to fra hver. Denne gangen var det et helt følge på hjemvei. Og det var alt blitt sent da følget la ut på siste, lange islagte vann før skogen mot bygden deres. En måneklar og iskald senkveld.

Og så, der midt ute på vannet, høres det første ul fra ulv inne ved skogkanten. Mennene i sledene våkner til. Hestene spisser ører og blir urolige. Ulene kommer stadig nærmere. Det er feste for labber i et lett tilfrosset snølag på isen.

Hva gjør så sledene?

Jo, sterke grep om tømmene fører hestene sammen. Og så i sterkt trav mot målet – skogkanten. Brede hover med skarpt stål hiver snø og isklumper bakover i sledene, like i sammenbitte ansikter uten ord. Bare holde sammen nå, kompakt mot ulveangrepet som

nærmer seg. En vill og vintersulten horde. Et hivende trav for å berge mann og hest.

Da skjer det noe.

En av sledene blir liggende etter – kommer lenger og lenger akterut, mens den samlede flokk hiver seg videre mot målet. Da er det ulveflokken oppgir forfølgelsen av det store følget og danner en ring om mann og hest som er blitt liggende etter.

Begge ble ulvemåltid den natten».

Bull ble en gang spurrt om dette var sant eller oppdiktet. «Det har virkelig hendt», sa han, og så la han til: «Min far, som var prest, fortalte meg som liten gutt at bøndene som reddet liv og hest den natten, sa etterpå seg imellom, at mannen som omkom hadde stelt sin hest dårlig. Den hadde fått for lite fôr, var mager og svak. I påkjenningen ble dyret liggende etter, og mannen sammen med sin hest».

Vanskjøtselen ble ikke så lett registrert i hverdagslivet. Det kan bli på samme måte med oss: Vi har et gudsliv som trenger mat. Det legges ikke lett merke til om vi ikke nærer vår sjel, men den dagen «ulveflokken» kommer, erfares det om vår kristendom er svak og kraftsløs. Da blir katastrofen et uunngåelig faktum.

Det er nødvendig å spise. Og så er det slik på det åndelige området at det bør skje fra hånd til munn. Vi kan ikke spare eller lagre... →

Arbeidsledig

Ungdomsstykke av Erling Ruud

En ung mann ble arbeidsledig. I flere måneder var han uten fortjeneste. Foreldrene hadde svært lite. For ikke å være til alt for stor byrde for dem, tilbrakte han mange dager til sengs. «Jeg sover så mye jeg kan, så sparer jeg både mat og klær», sa han til seg selv.

Det er tragisk for en ung mann med evner og krefter og muligheter å leve slik. Det var ikke noe liv lenger, bare en eksistens. Enda mer tragisk er en slik åndelig tilværelse.

Jesus sier at i Guds rike behøver ingen å lide nød. Det er mat for sjelene. «Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod» (Joh 10:10). Allikevel er det mange svake, underernærte Guds barn. De lever ikke – de eksisterer såvidt.

I Guds rike er en slik tilværelse ikke bare unødvendig, den er bent fram ulydighet og synd. Ledige og sengeliggende unge kristne får andre unge til å sky kristendommen.

I Sverige hadde vi for noen år siden en finansminister som sa at alle burde ha en årslønn i banken. Det er sikkert bra i verdslig sammenheng som sikkerhet, men ikke på det åndelige. Der må vi spise fra hånd til munn – hver dag.

Sengeliggende er de som bare er opptatt av å hvile, av å hygge seg, av å pleie seg selv og sin egen makelighet. De blir fort kraftløse og mister troen på seg selv. Blir de liggende lenge, får de den samme frykt for livets plikter og oppgaver syke mennesker ofte føler. De blir redde for selve det levende, pulserende livet.

Da forsvinner trangten til å lese sin Bibel og til å be. De helliges samfunn kan de godt unnvære. De har i det hele tatt små behov. Et Fadervår om kvelden er kanskje nok. Et møte av og til kanskje. De trenger ikke stor kraft, for de har ingenting å bruke den til. De er arbeidsledige i Guds rike.

Hvor lenge? Inntil gudslivet i dem dør helt ut. Eller til Jesus på ny kaller dem og de svarer «ja» og går.

«Hvorfor står dere her ledige hele dagen? (...) Han sa til dem: Gå også dere bort i vingården» (Mat 20:6-7).

*Fra andaktsboken «I lyset»,
Lutherstiftelsens forlag, Oslo, 1939*

Da israelittene under ørkenvandringen prøvde på å lagre næring, gikk det makk i maten. De måtte sanke og spise daglig. Det må vi også gjøre, så vi ikke blir liggende etter på veien, når den onde dagen kommer...

Utdrag fra tale av Gunnar Nilsson

Glimt fra Tinguipaya

Tekst og foto: Ingar Gangås

Et par timers kjøretur fra gruvebyen Potosi, sør i Bolivia, ligger landsbyen Tinguipaya, på ca. 3 200 meters høyde. Her bor det quechuaindianere som holder sine små åkerlapper i hevd slik de har gjort i generasjoner. Langs veien så vi flere dyr; lama (bilde 1), alpakka og sauer, og da vi nærmet oss landsbyen passerte vi noen okser som dro pløgen (bilde 2).

Nedkjøringen til Tinguipaya (bilde 3) foregår på bratte grusveier, og bortenfor landsbyen slynger veien seg videre opp mot fjellet Malmisa som rager ca. 6 000 m.o.h.

Evangeliet kom hit med norske misjonærer for om lag 30 år siden. Nå skal vi være med på et møte i den lutherske kirken (bilde på side 7). Mange i dette fjellområdet har fått høre ordet om Jesus. Terrenget er bratt (side

7), men folket er vant til å benytte føttene når de skal på møte.

Det kan samles inntil 500 tilhørere når de kristne kommer sammen til stevne på høytidene. Flere har flyttet inn

til Potosi og er med i forsamlingene der. Et ungt par ble viet der denne helgen, og mange skulle dit. Derfor var vi få tilhørere denne søndagen (bilde 4). Joel Vera (med sangbok og oppslått bibel) var med oss som kjentmann. Han har vokst opp her. Nå er denne evangelisten blitt forretningsmann i storbyen Sucre. Hans bror, Daniel, talte Guds ord på møtet. Vitnesbyrdet hans grep oss. Han ble omvendt i Argentina etter å ha «rømt» fra farens oppfordring

til å vende om til Gud. Daniels ønske nå er at Joel også skal vende tilbake til forkynnergjerningen.

Her – og på flere andre steder i Andesregionen – er det behov for kristen litteratur på quechua. Sammen med Luthersk Litteraturmisjon i Sverige vil Lekmannsmisjonen være med å spre noen hefter av Carl Olof Rosenius, Ole Hallesby, Carl Fr. Wisløff og Josef Imberg.

L&E

– *Eg er ikkje religiøs!*

Av Dag Rune Lid

For ei tid attende kom eg til å treffe eit verdsleg menneske. Me kom i prat, og var innom ulike tema. Då me skildest kom eg til å spørje vedkomande om han ikkje ville vere med på ei samling på bedehuset nokre dagar seinare. Men han snudde seg raskt og sa: – Nei, eg er ikkje religiøs!

Eg veit ikkje om du som les desse linjene tenkjer slik, at nokon er fotballinteresserte, nokon er skiinteresserte og andre er religiøst interesserte. Om ikkje *du* gjer det, er det mange menneske som tenkjer slik. Djevelen har ført uendeleg mange menneske til den evige fortapinga på denne trøystegrunnen, at dei ikkje var religiøst interesserte.

Ein dag møtte Jesus ein fin ung mann. Han var religiøs, og hadde levd eit svært fint liv. Han hadde lagt vekt på å leve etter Guds ord, hadde verken stole eller vitna falskt. Han hadde heidra mor og far. Han hadde ikkje drive hor, og han hadde prøvd å elska nesten sin som seg sjølv. Jesus fekk han kjær, står det. Det kan vere gildt å møte menneske som lever slik i dag òg.

Men i all sin religiøsitet var han likevel fortapt i møte med Jesus. Han vart avslørt, og han gjekk sorgtung bort. Han ville ikkje erkjenne den sanne stillinga si. Då Jesus kommenterar hendinga til venene sine, seier han: «Det er lettare for ein kamel å gå gjennom eit nålauga, enn for ein som eig mykje å koma inn i Guds rike» (Mat 19:24).

Jesu vener vart heilt forstøkte då han sa det. – Kan han verkeleg meina det han seier, tenkte dei vel gjerne. Men Jesus gjer det. Skal eit menneske frelsast må det gå gjennom nålauga. Det finst ikkje noko anna veg seier Skrifta. Går det an? spør du gjerne. Ja, men det må eit under til om det skal skje.

I møte med Nikodemus omtalar Jesus dette under som ein ny fødsel. Han seier: «Sanneleg, sanneleg seier eg deg: Ingen kan sjå Guds rike utan han vert fødd på nytt» (Joh 3:3). Når Anden byrjar å tale til eit menneske, får det sjå at religiøsitet og kristendom er som eld og vatn. Dei kan ikkje sameinast. Kristendom er Guds veg til mennesket, medan religiøsitet er mennesket sin veg til Gud. Folk som meiner dei er religiøse og trur dei er på himmelveg, eller lever borte frå Gud utan tanke på si udøyelege sjel, er i same båt. Dei er på veg mot den evige fortapinga, om dei ikkje vert oppvekte.

Men enno speidar himmelens Gud ut over den vide jord, medan tidssola for vår verd går i hav. Herren brenn for at kvart einaste menneske skal kome til erkjenning av sanninga, anten dei er religiøse eller ikkje. Med si milde røyst seier han til oss: «Vend øyra hit og kom til meg! Høyr, så skal dykkar sjel leva. Og eg vil gjera ei evig pakt med dykk, og gje dykk Davids rike nåde, den usvikelege» (Jes 55:3).

L&E

En levende dør

Barnefortelling

Solen gikk ned bak fjellene i Nasaret. En reisende var stanset for å se utover dalen. Plutselig fikk han øye på en gjeter som drev en saueflokk hjemover. Ved foten av fjellet var det et åpent skur som sauene antagelig skulle jages inn i for natten.

Den reisende så en stund på dette. Så tenkte han ved seg selv: «Hvordan kan dette henge sammen? Veggene var saktens sterke nok, men hva hjelper det når det ikke fantes noen dør? Skuret var uten vern mot tyver og rovdyr.

Så nådde gjeteren «innhegningen», og sauene gikk inn, én etter én, til hele flokken var inne, «Det er riktignok sent», tenkte den reisende, «men jeg vil likevel se etter hvordan gjeteren stenger for dyrene».

Da sauene hadde fått mat, la de seg til ro for natten. Deretter tok gjeteren sin mat fram. Og han satte seg i døråpningen. Da han hadde spist, la han den lange gjeterstaven ved siden av seg, tok kappen bedre rundt seg og la seg til å hvile. Han var selv døren. Da kunne ingen komme inn uten at de først måtte gå over gjeteren.

I Johannesevangeliet (10:9) sier Jesus at *han* er døren: «Om noen går inn gjennom meg, skal han bli frelst. Og han skal gå inn og gå ut og finne føde». Og han fortsetter: «Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene» (10:11).

*Fra «300 kristelige fortellinger»,
Lunde forlag, 1926*

Møter

Mai

Fossnes,
konfirmasjon 06.   *Lars Fossdal*
Årnes   06.
Sannidal   13.   *Per B. Holm*
Trondheim   18.-20.   *Ingar Gangås*
Nybro (S)   18.-20.   *Per B. Holm +
bibelskolen*
Randaberg   20.   *Dagfinn Natland*
Steinsdalen   29.-03.6.   *Kristian Fagerli*

Juni

Årnes   03.   *Sighjørn Agnalt*
Skjerve,
Levanger   05.-10.   *Lars Fossdal*
Hauka/
Soknedal   07.-10.   *Ingar Gangås*
Askim   09.-10.
Sannidal   10.   *Reidar Heian*
Nærbø   14.   *Norvald Frafjord*

Nytt fra Moldova

Av Per Bergene Holm

Den politiske situasjonen i Moldova er fortsatt vanskelig. I den vestlige delen er man ikke blitt enige om valg av ny president, mange måneder etter parlamentsvalget. Kommunistene, som mistet flertallet ved valget, har søkt å utnytte situasjonen. Fredag 16. mars demonstrerte over 80 000 kommunister i gatene i Chisinau mot den mer vestlig orienterte alliansen som nå har makten. Samme dag var det imidlertid en form for suppleringsvalg som førte til noen få utskiftninger i parlamentet, nok til at alliansen endelig kunne få flertall for sin presidentkandidat. Det betyr forhåpentligvis noe mer stabilitet og ro. Mye tyder på et nærere samarbeid mellom Moldova og Romania.

Transnistria har fått ny president og han har begynt å ta et visst oppgjør med den gamle makteliten. Samtidig stiller

den nye presidenten seg fullstendig avvisende til forhandlinger om en politisk løsning med Moldova. Mange spør seg om skifte av president vil få noen betydning for befolkningen, eller om det som nå skjer bare er en maktkamp på toppen av hierarkiet, mens den politiske virkeligheten er uforandret.

Når det gjelder forsamlingsarbeidet, står mye på stedet hvil. Det var noen nye ansikter i Chisinau, og godt oppmøte i Kamenka og Tiraspol. Men en savner at nye kommer til, samt vitnesbyrd om en mer dyptgående vekkelse og erkjennelse av synd og nåde. Vær med å be om at litteraturen som blir utdelt, av Martin Luther og Carl Olof Rosenius m.fl., og bladet som Vladimir utgir, må få gjøre sin gjerning til frelse og nytt liv.

L&E

*Medlemmer fra
forsamlingen i
Kamenka*

Israels omvendelse

Av Gunnar Nilsson

«Herrens hånd kom over meg og førte meg ved Herrens Ånd ut og satte meg ned midt i dalen. Den var full av ben. Han førte meg rundt omkring dem, og se, de lå der i store mengder utover dalen, og de var helt tørre. Han sa til meg: Menneskesønn! Skal disse ben bli levende? Jeg svarte: Herre Herre, du vet det! Da sa han til meg: Profetér om disse ben og si til dem: Dere tørre ben, hør Herrens ord! Så sier Herren Herren til disse ben: Se, jeg lar det komme ånd i dere, og dere skal bli levende. Jeg vil legge sener på dere og la det komme kjøtt på dere og dekke dere med hud og gi ånd i dere, og dere skal bli levende. Og dere skal kjenne at jeg er Herren. Og jeg profeterte slik som det var befalt meg. Mens jeg profeterte, hørtes det en sterk lyd. Det ble en larm, og benene nærmet seg til hverandre, hvert ben til sitt ben. Og jeg så, og se: det kom sener og kjøtt på dem, og ovenpå det drog det seg hud over dem. Men ånd var det ikke i dem. Da sa han til meg: Profetér og tal til Ånden! Profetér, menneskesønn, og si til Ånden: Så sier Herren Herren: Kom du Ånd fra de fire vinder og blås på disse drepte menn, så de kan bli levende! Jeg profeterte slik som han hadde befalt meg. Og Ånden kom i dem, og de ble levende og stod opp på sine føtter – en meget, meget stor hær. Og han sa til meg: Menneskesønn! Disse ben er hele Israels hus. Se, de sier: Våre ben er fortørket,

og vårt håp er gått til grunne. Vi er fortapt. Profetér derfor og si til dem: Så sier Herren Herren: Se, jeg åpner deres graver, og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene, og jeg vil føre dere til Israels land. Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene. Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal bli levende. Og jeg vil bosette dere i deres land. Dere skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren.» Esek 37:1-14

På en reise til Israel nylig ble dette avsnittet lest, og det ble klart for meg at vi befinner oss midt oppe i begivenhetene som profeten Esekial beskriver.

Ben uten Ånd

Israel er et land med «sterk lyd», men lite preget av «ånd». De døde

Moldova

Per Bergene Holm besøkte Moldova 14.-19. mars. Han hadde møter i forsamlingene i Chisinau, Kamenka og Tiraspol, i tillegg til samtaler med Vladimir og Natalia Moser. De hadde fått råd om ikke å følge Per til de to sistnevnte stedene, som ligger i Transnistria.

Du kan lese om besøket på foregående side.

HUSK!

Barneleir

Bibelskolen på Fossnes

29. juni-1. juli

Info: *Martin Fjære*

Tlf. 979 89 427

Ungdomsleir

Trettenes v/Farris

29. juni-1. juli

Info: *Reidar Heian*

Tlf. 414 95 526

Sommerskole

Bibelskolen på Fossnes

11.-15. juli

Info: *André Heian*

Tlf. 411 01 223

Stevne

Laberget leirsted

2.-5. august

Info: *Ingar Gangås*

Tlf. 901 51 234

ben er samlet sammen fra alle jordens folk. De er blitt føyd sammen, det har kommet sener og kjøtt på dem, og de er dekket av hud, men de mangler ånd! Ørkenen blomstrer, det er liv og rørelse over alt, men ingen ånd! Men det skal det bli!

Mennesket har en mur rundt sitt hjerte for å beskytte seg mot Gud, mot Guds Ånd, for å stenge Gud ute. Muren har ulik høyde og tykkelse, og befinner seg på ulike steder. Men mot religiøsiteten finnes ingen slik mur, det så vi også, i mange kirker, synagoger,

ved klagemuren og i alle moskéene. Der er veien åpen inn til menneskehjertet. Det samme gjelder gudløsheten. Det så vi også.

Om noen skal angripe en borg, leter de etter det stedet på muren som er lavest og svakest. Men Gud handler, som så ofte, stikk imot den måten vi gjør det på. Når Gud vil inn i et menneskehjerte, og når han vil inn til Israels hjerte, velger han den plassen på muren som er høyest og tykkest. Han velger vanskeligste veien inn. Får han ikke komme inn den veien, får det bare være. Da går han sin vei.

Vi skal se på tre eksempler som illustrerer dette.

Patriarken Jakob

Det *første* er patriarken Jakob. Han bodde i telt og vandret som en «from» mann og «pilegrim». Han vandret som en bedrager, som et Guds barn, men uten å være født ovenfra, uten å ha fått del i velsignelsen. Men så kommer han til Jabboks vadested (1Mos 32:22), og der kjemper Gud med ham og slår ham på hoften så han blir en slagen mann. Han er fortapt. Da tigger han Gud om velsignelsen. Men Gud kan ikke gi ham den, men spør om hans navn. Der er muren omkring Jakobs hjerte høyest og tykkest. Han måtte erkjenne sitt navn: Jakob – bedrageren – den listige bedrageren!

Han hadde bedratt mennesker, men det var ikke det verste, han hadde bedratt Gud. Han hadde vandret som en hykler, som et Guds barn uten å ha fått velsignelsen fra Herren. Det måtte

erkjennes, og da først kunne Guds ånd komme inn i hans hjerte. Da kunne han vitne (svensk oversettelse): «Jag har sett Guds ansikte ock min själ är frälst» (1Mos 32:30).

Vi vil komme tilbake til Jakob som et bilde på dagens Israel.

Kong David

Det *andre* eksemplet er kong David. Han hadde begått ekteskapsbrudd og mord. Hva gjorde han så? Han ba selvsagt Gud om forlatelse, og sa at slik skal jeg aldri gjøre mer. Men Guds hånd lå fremdeles tungt på David. Profeten Natan kom til ham og fortalte ham om den rike mannen som tok den fattiges eneste lam, som han var så glad i. Og David dømmer denne mannen til døden. Så vender Natan ordet mot David: «Du er mannen!» David hadde drevet hor og drept et annet menneske. Han var nå dødsdømt, og hadde ikke bare falt i synd, og levd i synd, men han hadde mistet Guds Ånd. Han var fortapt. Der var muren som høyest for David. Kanskje det måtte en offentlig bekjennelse til, for han hadde syndet offentlig. Akkurat der måtte Guds Ånd få komme inn i Davids hjerte, og han erkjente alt og fikk forlatelse.

Den rike unge mann

For det *tredje* har vi den rike unge mann som kommer til Jesus og spør hva han skal *gjøre* for å arve evig liv. Han tenker som vi mennesker at han må gjøre noe for å få evig liv. Jesus sa til ham at han måtte gå bort og selge alt det han eide og gi det til de fattige, så

skulle han få en skatt i himmelen, siden kunne han komme og følge Jesus. Han gikk bedrøvet bort for han var svært rik. Her tenker jeg at det ikke var den verdslige rikdommen som var verst, men den åndelige. Hele sitt liv hadde han holdt Guds lov. Han var et godt menneske, som hadde gjort sin plikt og tatt det nøye med alt i livet. Å selge det, for å ta imot nåde for ingenting, kostet ham for mye. Det er et problem å ha åndelige eiendeler. Han gikk bedrøvet bort. For der var hans hjertes mur på det høyeste, og han ville slett ikke at den skulle rives. Og Jesus sprang ikke etter ham og sa at det kunne gå an med noe mindre. Nei, fikk han ikke komme inn der muren var høyest, fikk det være.

Ånden stenges ute

For den som ennå ikke har erfart den nye fødsel, kan det være bra å stanse opp og spørre Gud hva som er den høyeste beskyttelsesmur rundt *mitt* hjerte og som har stengt Den Hellige Ånd ute.

Esekiel fikk beskjed om å profetere til Ånden: «Kom du Ånd fra de fire vinder og blås på disse drepte menn, så de kan bli levende!»

Hvor har Israel den høyeste og tykkeste mur rundt sitt hjerte, som

www.josafat.no

stenger Guds Ånd ute? Jo, det skriver profeten Sakarja om: «...og de skal skue opp til meg som de har gjennomstunget. Og de skal sørge over ham som en sørger over sin enbårne sønn, og klage sårt over ham slik som en klager over sin førstefødte» (Sak 12:10). At de har drept Jesus fra Nasaret, han som er Messias, Guds Sønn, er muren på sitt høyeste og tykkeste for Israel og jødene i dag. Akkurat der vil Guds Ånd komme inn til dem, når de får erkjenne dette. Da skal de døde ben få liv! Da skal kroppen som i dag lever midt i uro og omgitt av «sterk lyd» på alle hold, endelig få liv, ja, åndelig liv! Kanskje det vil skje på den dagen Sakarja beskriver slik: «Det skal komme én dag – Herren kjenner den – det skal verken være dag eller natt, men mot kveldstid, da skal det bli lys» (12:7).

Israel er idag hatet på de fleste områder og fra snart alle hold. De lever virkelig i nød. Men det tragiske er at de selv ha valgt det. Vi kan lese hvordan Moses talte til dem om spillereglene for Guds folk (5Mos 27-28). Så valgte de lidelsen og nøden gjennom å forkaste Guds bud. Da kan vi vel si de bare har seg selv å takke, og det er sant. Men vi kan ikke bare gjøre det, for det står at vi skal gråte med dem som gråter og glede oss med dem som er glade. Og når det kommer til stykket må vi vel si at det meste av lidelse her i denne verden er selvforskyldt. Så får vi lide sammen med Israel i nøden og be at den dag snart må komme at de kan få *velsignelsen*, for den dagen kommer!

Velsignelsen skal komme

Men vi skulle si noe mer om Jakob. For slik hans åndelige vandring var, er manges vandring i dag. På samme vis er Israel en bedrager i dag, en hykler og en skuespiller. Dagens Israel går i bedrageren Jakob sine fotspor. De kaller seg «Israel», som betyr «Guds hersker», men det er bare deres eget kjød som hersker. Slik var det også med Jakob, den fromme mannen, før han kom til Jabboks vadested. Men Gud forlot ikke Jakob til tross for hans bedragerier mot sin bror og sin far, heller ikke ved Betel med himmelstigen (1Mos 28:12). Gud velsignet Jakob. Slik er det også med Israel i dag. Midt i nøden velsigner Gud dem. Ørkenen blomstrer. De har, mot alle odds, vunnet sine kriger. De er ikke utslattet. Gud har god tid. Snart kommer Jabboks vadested for dagens Israel, slik det gjorde for Jakob. Da kommer de til å bli slått, sier Sakarja. Da er de en slagen nasjon, og da skal de erfare hvem de sloss mot, hvem de korsfestet, og da skal de tigge om *velsignelsen* og få den. Og hva innebærer det? Jo, apostelen Paulus sier at slik som Israels forkastelse innebar frelse for oss, for hedningene, skal Israels antagelse og omvendelse innebære oppstandelse fra de døde for dem (Rom 11:15).

Så ber vi om at den dagen snart må komme. Den kommer først med stor nød og et nederlag for Israel – slik som ved Jabbok – men deretter med *velsignelsen*.

Kom, Herre Jesus!

Pinsestevner 2012

ROGALAND 25. -28. mai

Talere: **Lars Fossdal** og
Norvald Frafjord

Skjæveland Misjonshus

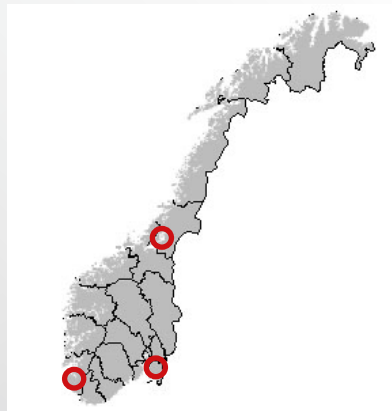
Fredag	18.00	Fossdal
	19.30	Frafjord
Lørdag	18.00	Frafjord
	19.30	Fossdal
Søndag	(1. pinsedag)	
	11.00	Frafjord

Høyland Bedehus

Mandag	(2. pinsedag)	
	19.30	Fossdal

Info: Karl Bø
Mob. 905 49 825

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

ØSTFOLD 25. -27. mai

Talere: **Martin Fjære** og
Rune Karlsson

Langli Bedehus

Fredag	19.00	Karlsson
Lørdag	17.00	Karlsson
	19.00	Fjære
Søndag	(1. pinsedag)	
	17.00	Karlsson
	19.00	Fjære

Info: Sigbjørn Agnalt
Mob. 482 90 535

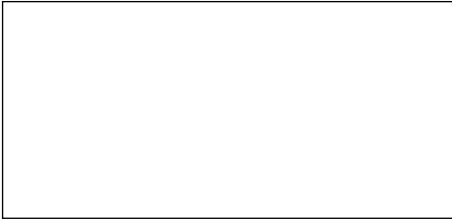
TRØNDELAG 26. -28. mai

Talere: **Ingar Gangås** og
Arvid Joramo

Mosvik Bedehus

Lørdag	19.00	Joramo
Søndag	(1. pinsedag)	
	17.00	Gangås
	19.00	Joramo
Mandag	(2. pinsedag)	
	11.00	Joramo

Info: Ingar Gangås
Mob. 901 51 234

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rølfesnesvegen 892,
5420 Rubbestadneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Dette motivet stanset meg under et besøk i Potosi (4 000 m.o.h.), Bolivia, i oktober 2011. I denne byen forkynnes evangeliet både blant spansk- og

quechua-talende. Måtte *hjertedørene* åpnes for ordet om Jesus!

Tekst og foto: Ingar Gangås